

Деснянська
гімназія

У пошуках педагогічної істини

№3, березень

2017 рік

У ВИПУСКУ

3 8 Березня! Зі святом весни!

- Стан та перспективи науково-дослідницької діяльності педагогів та учнів гімназії	2
- Сучасні психолого-педагогічні підходи до розвитку обдарованих дітей.	3
- Як підвищити самооцінку	4

Стан та перспективи науково-дослідницької діяльності педагогів та учнів гімназії

Безумство – діяти по-старому і чекати нових результатів.

А.Ейнштейн

Сучасне суспільство дуже мінливе, змінюється все: характер праці, її структура, технічна база, організаційні форми, умови й вимоги, які висуваються до рівня знань і кваліфікації людини. Ці зміни вимагають професійної та соціальної мобільності, безперервної освіти і професійного вдосконалення.

У зв'язку з цим освіта ставить перед собою завдання забезпечити всебічний розвиток індивідуальності на основі її нахилів та здібностей, формувати вміння та бажання вчитися, практично використовувати свої знання. Адже саме в шкільні роки закладається основа інтелекту, творчих здібностей, вміння приймати важливі рішення. Важливу роль у формуванні інтелектуальної і творчої особистості відіграє навчально-науково-дослідницька робота. Активне впровадження в навчально-виховний процес науково-дослідницької діяльності дає значні можливості для творчого розвитку учнів та підняття освітнього рівня. Дуже важливо ще в шкільні роки виявити всіх, хто цікавиться знаннями в різних галузях науки і техніки, допомогти втілити в життя їхні плани і надії, якомога повніше розкрити свої здібності. Ще давньогрецький філософ Сократ першим виявив закономірність того, що дослідницький спосіб пізнання відповідає природі мислення людини.

Науково-дослідницьку діяльність можна впроваджувати як на уроках, так і в позаурочний час. На уроках, де є можливість застосувати дослідницький метод, учні в своїй пізнавальній діяльності проходять такі етапи: формування наукового припущення, доведення гіпотези, формування доведеного факту, застосування знань у стандартних ситуаціях, застосування

Я повинен пізнати світ і себе, я потребує життєвих експериментів, я хочу приміряти до себе і ту роль, і цю, хочу зазнати неймовірного, хочу перевірити невідоме

І Кант

набутих знань у нестандартних умовах. В позаурочний час: на курсах за вибором, факультативах, гуртках, наукових товариствах — науково-дослідницька діяльність сприяє формуванню самостійного мислення, навичок роботи з науковою літературою, вмінню відстоювати свою позицію, будувати аргументовані доведення.

Дослідницька діяльність - вища форма самоосвітньої діяльності учня. Формування науково-дослідницьких вмінь у школярів - процес складний і довготривалий. Він не виникає на порожньому місці і не розвивається сам по собі. А тому завдання вчителя-керівника - поступово і методично формувати дослідницькі навички, здійснюючи постійний контроль за виконанням учнями науково-дослідницьких робіт.

Психолого-педагогічний семінар

Сучасні психолого-педагогічні підходи до розвитку обдарованих дітей.

В Україні вивченню природи дитячих здібностей та обдарованості, розробці питань побудови процесу навчання і виховання, спрямованого на всебічний розвиток природних задатків, до недавнього часу приділялася недостатня увага. Це було зумовлено особливостями суспільно-політичного устрою держави того часу, що культивував ідею рівних можливостей. Виявлення та розвиток обдарованих дітей займає значне місце в освітній політиці європейських країн, оскільки талант не лише суспільне багатство, але й основа науково-технічного розвитку держави. У більшості розвинутих країн світу давно зрозуміли, що успіх будь-якої галузі залежить від обдарованих, талановитих людей. Чим більше талановитих, здібних людей, тим вище розвиток суспільства. Тому в багатьох країнах уже не задовольняються лише пошуком обдарованих дітей, а докладають максимум зусиль для створення в суспільстві відповідної атмосфери, що сприяє їх розвитку та самореалізації. Лише за роки існування незалежної Української держави ситуація змінилася і в нашій освіті.

Талановиті й обдаровані люди завжди впливали й впливають на розвиток та характер суспільства. Тому талант й обдарованість вважають багатством кожної держави. Ще Конфуцій пропонував відбирати й інтенсивно розвивати обдарованих дітей. Якісний

стрибок у розвитку нових технологій спричинив за собою різке зростання потреби в людях, що володіють нестандартним мисленням. Перетворення, які відбулися у вітчизняній системі освіти за останнє десятиліття змінили ставлення до учнів з неординарними здібностями. З'явилися освітні установи, навчальні й соціальні програми, громадські організації та фонди, головною метою яких є виховання унікальної цілісної творчої особистості.

Для динаміки розумового розвитку в школі, і для відносної успішності учня впливовіший, більш могутній не рівень розумового розвитку нині, а функції, які перебувають у стадії дозрівання. Те, що дозріває, виявляється важливішим.
Л.С.Виговський

Обдаровані діти завжди відкриті всьому новому, схильні до пошуку нових вражень, знань, відчуттів для насичення свого мозку. Також вони відрізняються нестандартним мисленням та сприйманням. Саме ця здатність часто стає основою творчості, винахідливості. Обдаровані, зазвичай, володіють великим словниковим запасом, вільно висловлюють свої думки й сприймають світ набагато глибше, неординарно. Для успішного розвитку цих

рис необхідно поважати дитину, як особистісну цінність підтримувати у процесі пізнання, не обмежуючи при цьому її внутрішню свободу.

Аналіз особливостей обдарованої дитини показує, що кожна дитина володіє унікальними здібностями, кожна обдарована по-своєму, що робить її привабливою та неповторною. Обдаровані діти – не лише носії талантів, а перш за все – люди. Саме тому необхідно за здібностями бачити людину з її достоїнствами та недоліками. Такий підхід здатен забезпечити особистий розвиток талановитих дітей і розвиток їх здібностей. Знання та усвідомлення особливостей обдарованої дитини, а також урахування їх у навчальному процесі дасть змогу досягти талановитій дитині успіху у навчанні і служитиме її соціалізації.

Типи обдарованих учнів.

1. Найкращий учень: усі його люблять, робить те, що йому кажуть і як; любить подобатися.

2. Бунтівник: сперечається, з ним важко спілкуватися, часто в нього виникає стан емоційно вольового напруження, коли щось загрожує досягненню його мети.

3. Підпільник: знає, що за обдарованість не платять, а навпаки вимагають, тому прагне не вистрибувати, а бути як усі.

4. Втікач: випадає з шкільної системи, не може підлаштуватися до вимог школи, вчителів, шкільної адміністрації.

5. Двобічний: відстає або має вади фізичні; його розглядають як слабкого, не помічають обдарованості.

6. Цілеспрямований: незалежний, автономний, знає собі ціну, знає, чого хоче. Найкращий тип для розробки індивідуальної програми.

Як підвищити самооцінку

(З книги Я. Н. Воробейчика і М. Н. Минковича «Самовчитель по психотерапевтичній допомозі»)

Пропонуємо деякі прийоми з книги, спрямовані на підвищення самооцінки, самоповаги, почуття власної гідності, любові до себе.

Занижена самооцінка негативно впливає не тільки на психоемоційний стан, повертаючи до розвитку психогенних хвороб, але і на професійні успіхи і міжособистісні відносини. Для підвищення рівня власної гідності рекомендується безліч прийомів. Значне місце серед них займають прийоми Самозаохочення і ряд етико-психотерапевтичних прийомів, застосовуваних для профілактики формування заниженої самооцінки.

№ 1 – Прийоми самопереконання (орієнтовні варіанти), застосовуються при стресових станах, обумовлених психотравмуючими переживаннями.

«Я доб'юся своєї мети, оскільки у мене є необхідні передумови для її досягнення (знання, досвід і т. д.)»,
 «Я володію комплексом позитивних якостей»,
 «Немає лиха без добра (краще опаную знаннями, глибше зрозумію суть проблеми ...)»,
 «Я впевнений в собі, у своїх можливостях».

Мій девіз: «Невдача – урок на майбутнє», «Не треба засмучуватися – все життя попереду» або англійське прислів'я «Коли справа доходить до гіршого, воно починає змінюватися на краще». «Хто шукає, той знаходить» або «Хто нікуди не пливе, для того не буває попутного вітру».

Прийоми, що підвищують самоповагу, власну гідність.

1. Створюється ситуація, яка спонукає оточуючих висловити думку, що характеризується позитивною оцінкою. Наприклад, рідним або друзям задається питання: «За що Ви мене цінуєте (любите, поважаєте)?»

2. Складається список достоїнств, привабливих рис характеру, здібностей і досягнень.

Рекомендується їх регулярно перечитувати, особливо часто тоді, коли з'являється песимістичний настрій, виникає почуття невдоволення собою.

3. Здійснюється коректування іміджу, спрямована на підвищення почуття власної гідності. Перш за все, це досягається шляхом поліпшення поведінки, ходи, що додають зовнішньому вигляду риси впевненої людини. Дуже важливе значення має правильний підбір одягу, взуття та зачіски. При цьому соціальні психологи рекомендують особам, які прагнуть до кар'єрного росту, одягатися так, як ніби їх службове становище на раніше вище, ніж в реальності.

4. Пригадуються події, що дають підстави для прояву почуття гордості за свої досягнення, успіхи дітей і рідних. З метою активізації спогадів рекомендується:

* Перечитування листів друзів та привітань з нагоди знаменних дат, характеристик, відгуків та іншої інформації, що містить похвальну оцінку;

* Перегляд альбому, складеного з фотографій, які відображають події, що викликають підйом настрою, почуття власної гідності.

Мій девіз: «Хто шанує себе, того поважають інші» !

